

Programme

September 03 19:00

ჯანანდრეა ნოზედა – დირიჟორი ჯოშუა ბელი - ვიოლინო ხენ რაისი - სოპრანო პან-კავკასიური ახალგაზრდული ორკესტრი

ჰენრიკ ვენიავსკი

კონცერტი ვიოლინოსა და ორკესტრისთვის No. 2 რე მინორი, თხზ. 22

Allegro moderato

Romance: Andante non troppo

Allegro con fuoco – Allegro moderato (à la Zingara)

გუსტავ მალერი

სიმფონია No. 4 სოლ მაჟორი
Bedächtig. Nicht eilen (ჩაფიქრებულად, აუჩქარებლად)
In gemächlicher Bewegung, ohne Hast (ნელი მოძრაობით, აჩქარების გარეშე)

Ruhevoll, poco adagio (მშვიდად)

Sehr behaglich (ძალიან მყუდროდ)

Gianandrea Noseda – Conductor Joshua Bell – Violin Chen Reiss - Soprano Pan-Caucasian Youth Orchestra

Henryk Wieniawski

Concerto for Violin and Orchestra No. 2 in D Minor, Op. 22
Allegro moderato

Romance: Andante non troppo

Allegro con fuoco – Allegro moderato (à la Zingara)

Gustav Mahler

Symphony No. 4 in G Major
Bedächtig. Nicht eilen (Deliberate. Not hurried)
In gemächlicher Bewegung, ohne Hast (In leisurely motion, without haste)

Ruhevoll, poco adagio (Restful, somewhat slowly)

Sehr behaglich (Very comfortably)

ჰენრიკ ვენიავსკი

კონცერტი ვიოლინოსა და ორკესტრისთვის No. 2 რე მინორი, თხზ. 22

ჰენრიკ ვენიავსკი, პოლონელი მევიოლინე და კომპოზიტორი, მე-19 საუკუნის ერთ-ერთ ყველაზე სახელგანთქმული ვირტუოზი გახლდათ. პოლონეთის ქალაქ ლუბლინში დაბადებულმა ვენიავსკიმ ადრეული ასაკიდანვე გამოავლინა ვიოლინოზე დაკვრის საოცარი ნიჭი. სწავლობდა რა პარიზის კონსერვატორიაში, იგი სულ რაღაც 11 წლის ასაკში კონსერვატორიის ისტორიაში ერთ-ერთ ყველაზე ახალგაზრდა კურსდამთავრებულად იქცა. მალევე დაიწყო ვენიავსკის მეზოლინე მთელს ევროპაში უკრავდა, ხიბლავდა რა მსმენელს თავისი არაჩვეულებრივი ტექნიკითა და ემოციური დაკვრით. მეორე სავიოლინო კონცერტზე მუშაობა პოლონელმა კომპოზიტორმა 1862 წელს დაასრულა და ის თავის მეგობარს, კიდევ ერთ დიდ მევიოლინეს პაბლო დე სარასატეს მიუძღვნა. კონცერტი, რომელიც ვენიავსკის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს შედევრად ითვლება, წარმოაჩენს მას როგორც დიდ კომპოზიტორსა და ვირტუოზს. მუსიკაში ვლინდება არა მხოლოდ ვენიავსკის ტექნიკურ-სამემსრულებლო შესაძლებლობები, არამედ მისი შემოქმედების ლირიკული და ემოციური სიღრმე.

ვენიავსკიმ კონცერტის პრემიერა თავად შეასრულა 1862 წელს სანქტ-პეტერბურგში, სადაც ის ალექსანდრე II-ის კარის პირველ მევიოლინედ მსახურობდა და თან ანტონ რუბინშტეინის რეკომენდაციით კონსერვატორიაში ასწავლიდა. სწორედ რუბინშტეინი დირიჟორობდა ორკესტრს პრემიერაზე. კონცერტმა დიდი მოწონება დაიმსახურა და მას შემდეგ ის სავიოლინო რეპერტუარის უმნიშვნელოვანეს ნაწარმოებად იქცა. ტექნიკური გამონვევებისა და მუსიკის ექსპრესიული სილამაზის დამსახურებით ვენიავსკის მეორე სავიოლინო კონცერტი დღესაც მევიოლინეთა და მსმენელთა ერთ-ერთ საყვარელ თხზულებად რჩება.

გუსტავ მალერი

სიმფონია No. 4 სოლ მაჟორი
გუსტავ მალერმა მეოთხე სიმფონია დაწერა 1899-1900 წლებში, როდესაც მის ხშირად მშფოთვარე ცხოვრებაში მეტ-ნაკლებად სიმშვიდემ დაისადგურა.

სიმფონიას გამოარჩევს შედარებით მსუბუქი ორკესტრაცია და პასტორალური, თითქოს ბავშვური ხასიათი, რაც მკვეთრად უპირისპირდება მალერის სხვა სიმფონიების მასშტაბურობასა და ემოციურ ინტენსივობას.

მეოთხე სიმფონია შთაგონებულია გერმანული ხალხური ლექსების კრებულით „ბიჭუნას ჯადოსნური რქა“, რომელსაც მალერი ხშირად მიმართავდა. მთელი სიმფონია შეიძლება ჩაითვალოს გამაზურებად „ზეციური ცხოვრებისაკენ“, რომელიც მომსახურებს ბოლო ნაწილში, სოპრანოსთვის დაწერილ სიმღერაში "Das himmlische Leben". ეს სიმღერა წარმოგვიდგენს სამოთხის ბავშვისეულ ხედვას, რომლის მიხედვით ზეციური ცხოვრება სავსეა ანგელოზთა სიმღერებით, უხვი საკვებითა და უმანკო სიხარულებით. სწორედ ამ ნაწილს ეფუძნება მთელი ნაწარმოების კონცეფცია.

ამიტომ, მეოთხე სიმფონიის ერთ-ერთი ყველაზე თვალსაჩინო თვისება მისი სისადავე და უმანკოებაა. მალერის სხვა სიმფონიების განსხვავებით, რომლებიც, როგორც წესი, ღრმად ეგზისტენციალური კითხვების დასასმელად ღიგანტურ სთორესტრო ძალებს იყენებენ, მეოთხე სიმფონია უფრო ინტიმური და ადვილად აღქმადია. მესამე ნაწილიც კი, რომელიც ვიოლინოზე დამკვრელ სიკვდილს აღწერს, ავსტრიელი მუსიკისმცოდნის პოლ სტეფანის მოსაზრებით „ძალიან კეთილი ბუნებისაა“. ორკესტრის შემადგენლობა შედარებით მცირეა, ხოლო აქცენტი კეთდება სიცხადესა და ელეგანტურობაზე. მალერი იყენებს ევენებს, სკორდატურას წყობის ვიოლინოს (მეორე ნაწილში ხოლო ვიოლინო იწყობა ჩვეულებრივზე მთელი ტონით მაღლა) და უნიკალურ ინსტრუმენტულ კომბინაციებს საუცხოო, იდეალური და ეთერული ჟღერადობის შესაქმნელად.

სიმფონიის პრემიერა შედგა 1901 წლის 25 ნოემბერს მიუნხენში, სადაც ქაიმის ორკესტრს თავად მალერი დირიჟორობდა. აუდიტორიის თავდაპირველი რეაქცია არაერთგვაროვანი იყო, რადგან კრიტიკოსთა და მსმენელთა დიდმა ნაწილმა ვერ მიიღო მალერის მხრიდან წინა სიმფონიების ინტენსიური და მონუმენტური ბუნებისგან გადახვევა. თუმცა თანდათან, თავისი ბავშვური ლირიკული სილამაზისა და საოცრების ხეშვური შეგრძობის დამსახურებით მეოთხე სიმფონია მალერის ერთ-ერთ ყველაზე ცნობილ და ხშირად შესრულებადი ნაწარმოებად იქცა.

ამ დროს საქართველოში... შეიძლება ითქვას, რომ ქართული სავიოლინო სკოლა სათავეს ჰენრიკ ვენიავსკიდან იღებს, რადგან მისი ერთ-ერთი სტუდენტი სანქტ-პეტერბურგის კონსერვატორიიდან, ე.კოლჩინი 1880-იან წლებში თბილისის სამუსიკო სასწავლებელში ასწავლიდა.

Henryk Wieniawski

Concerto for Violin and Orchestra No. 2 in D Minor, Op. 22
Henryk Wieniawski, a Polish violinist and composer, remains one of the most celebrated virtuosos of the 19th century. Born in Lublin, Poland, Wieniawski demonstrated prodigious talent from an early age. He studied at the Paris Conservatoire, becoming one of the youngest graduates in its history at just 11 years old. Wieniawski's career as a touring virtuoso began soon after, dazzling audiences across Europe with his extraordinary technique and expressive playing.

Completed in 1862 and dedicated to a friend and great violinist Pablo de Sarasate, the Second Violin Concerto is widely considered Wieniawski's masterpiece. The concerto perfectly embodies his dual identity as both a composer and a virtuoso performer. It showcases not only his technical prowess but also his lyrical and expressive depth.

Wieniawski premiered the concerto himself in 1862 in St. Petersburg, where he served as court violinist to Tsar Alexander II and taught at the conservatory at the behest of Anton Rubinstein. It was Rubinstein who conducted the orchestra at the premiere. The work was met with great acclaim and has since become a staple of the violin repertoire. It continues to be a favourite among violinists and audiences alike for its combination of technical challenges and expressive beauty.

Gustav Mahler

Symphony No. 4 in G Major
Gustav Mahler composed his Symphony No. 4 between 1899 and 1900, during a period of relative tranquillity in his often tumultuous life. This symphony stands out for its distinctive character, marked by a lighter, more transparent orchestration and a pastoral, almost childlike quality that contrasts sharply with the grandeur and intensity of his other symphonies.

Mahler's Fourth Symphony is deeply rooted in the imagery and themes of "Des Knaben Wunderhorn" (The Youth's Magic Horn), a collection of German folk poems that Mahler frequently drew upon for inspiration. The entire symphony can be seen as a journey toward the "heavenly life" depicted in the final movement, a song for soprano titled "Das himmlische Leben". This song, which describes a child's vision of paradise filled with angelic music, abundant food, and innocent joy, serves as the conceptual anchor for the entire work.

That's why, one of the most striking aspects of the Fourth Symphony is its simplicity and innocence. Unlike Mahler's other symphonies, which often grapple with profound existential questions and feature vast orchestral forces, the Fourth Symphony is more intimate and accessible. Even the third movement which depicts Death playing the fiddle, is "very good-natured", as an Austrian music historian Paul Stefan writes. The orchestration is deliberately lighter, with a focus on clarity and elegance. Mahler employs sleigh bells, a solo violin with scordatura tuning (in the second movement, the solo violin is tuned a whole tone higher than normal), and other unique instrumental choices to create a whimsical and ethereal soundscape.

The symphony premiered on November 25, 1901, in Munich, with Mahler himself conducting Kaim Orchestra. The initial reception was mixed, as some critics and audiences were puzzled by its departure from the more intense and monumental nature of Mahler's previous symphonies. However, the Fourth Symphony has since become one of Mahler's most beloved works, appreciated for its charm, lyrical beauty, and the way it captures a sense of childlike wonder.

Meanwhile in Georgia...

The roots of the Georgian violin school can be traced back to Henryk Wieniawski, as one of his students from the St. Petersburg Conservatory, E. Kolchin, taught at the Tbilisi music school in the 1880s.

პროგრამის შესახებ

ტექსტის ავტორი ნინო ჟვანია

Programme Notes

by Nino Jvania

TSINANDALI FESTIVAL

Aug 31 2024

6TH EDITION Sep 8